

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. гр.Велинград, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно наказателно дело № 20225210200338 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН

Образувано е по жалба на „Светла Грашева“ ЕООД, ЕИК: 205868116 против Наказателно постановление № 22/05.10.2022 г. на Заместник-кмета на Община Велинград, с което на основание чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ на жалбоподателя е наложена *административна санкция „глоба“* в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 61р, ал. 4 от ЗМДТ.

Излагат се доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, съставляващи самостоятелни основания за отмяна. Не били спазени императивните изисквания на чл. 42, и чл. 57, ЗАНН, тъй като актът за установяване на административното нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не съдържали надлежно описание на нарушението. В наказателното постановление не била посочена санкционната разпоредба. Наложено било административно наказание глоба на юридическо лице, каквато санкция законът не предвиждал. Отговорността на дееца била незаконосъобразно ангажирана при повторност, предвид че 127, ал. 1 ЗМДТ, която се явявала приложимата санкционна разпоредба за нарушение на чл.

61р, ал. 4 ЗМДТ не предвиждала състав за повторност.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. М.-АК Пазарджик, поддържа жалбата и иска наказателното постановление да се отмени. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган, чрез юрисконсулт В.-К., оспорва жалбата. Счита, че наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН- в деня на връчване на препис от обжалвания акт на 31.10.2022г., от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Съдът като взе предвид доводите и възраженията на страните и като прецени представените по делото доказателства поотделно и съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна

По повод заповед на кмета на Община Велинград, на 09.08.2022г. служителите на Община Велинград, отдел „Местни приходи“- инспектор Н. Л. М. и инспектор Т. Н. С., съвместно със служители на сектор „Икономическа полиция“ при РУ Велинград, извършили проверка на семеен хотел „Александрия“, находящ се в гр. Велинград, бул. „Хан Аспарух“ № 1. Предмет на проверката били контрол за спазване на изискванията на ЗМДТ и ЗТ. Проверяващите установили, че обектът се стопанисва от жалбоподателя „Светла Грашева“ ЕООД и е с категория 1 звезда. По време на проверката хотелът работел и в него имало настанени гости. Били заети 10 стаи за двама.

На проверяващите бил представен фискален бон от въведения в експлоатация в обекта ЕКАФП за сумата от 120 лв. нощувка за двама от 09.08.2022г., без посочен брой на нощувките. Проверяващите констатирали, че в издадения касов бон туристическият данък не бил отделен на отделен ред.

Съставен бил Констативен протокол № 003077/09.08.2022г., с който било указано управителят или упълномощен представител на дружеството да се яви на 12.08.2022г. в 10,00 час, в сградата на Община Велинград и да представи Удостоверение за категоризация на обекта, ценоразпис на предлаганите услуги, отчет от ЕКФП за периода 01.11.2021г.-31.07.2022г.,

оборотни ведомости и хронология 411,501,503 и 703 за същия период. Препис от протокола бил връчен на Ф.Д.К., сервитьор, тъй като по време на проверката не присъствал представител на дружеството.

На 12.08.2022г. на „Светла Грашева“ ЕООД бил съставен АУАН № 002815/12.08.2022г., за това че при извършена проверка, съгласно Заповед № 446/30.03.2022г. на Кмета на Община Велинград с Протокол № 003077/09.08.2022г., се установява, че туристическият данък не е отделен на отделен ред във фискалния бон, издаден от ЕКАФП, в нарушение на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ. Посочено е също, че нарушението е извършено за втори път, видно от издаден АУАН № 002812/22.11.2021г.

Актът за установяване на нарушение бил връчен управителя, който са запознал с неговото съдържание и го подписал без възражения. Възражения не са постъпвали и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 22/05.10.2022г., в който дословно по идентичен начин е възпроизведено съдържанието на съставения АУАН. С него на „Светла Грашева“ ЕООД е *наложена административна санкция-глоба в размер на 500,00 лв.*, на осн. чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ, за нарушение на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ.

Съдът установи фактическата обстановка от показанията на свидетелите Н. Л. М. и Т. Н. С., които кредитира като последователни, логични и непротиворечиви. Не се установи свидетелите да се намират с жалбоподателя в отношения, които дават основание да се приеме, че го уличават в извършване на процесното нарушение. От показанията на свидетелите се установиха обстоятелствата относно извършената проверка в обекта на контрол, дата и мястото, на която е извършена, данни за актосъставителя и нарушителя, че обектът е работел и в него и имало настанен гости, както и че в представения издаден фискален бон от въведеното ЕКАФП дължимият туристически данък не е отделен в отделен ред.

В подкрепа на свидетелските показания са и представените писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Акт за установяване на административно нарушение № 002815/12.08.2022г. и Наказателно постановление № 22/05.10.2022г. са

издадени от компетентни органи, съгласно Заповед № 573/26.04.2021г, Заповед 446/20.03.2022г. и Заповед № 1758/13.11.2019г. на кмета на Община Велинград, във вр. чл. 128, ал. 1 ЗМДТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 61р, ал. 1 ЗМДТ, с туристически данък се облагат нощувките, а съгласно ал. 4 данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка. Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки. Размерът на туристическия данък се определя от Общинския съвет в граници от 0,20 лв. до 3,00 лв. за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията или регистрацията на местата за настаняване по Закона за туризма.

Съгласно чл. 58, ал. 1 от приетата от Общинския съвет Наредба по чл. 1, ал. 2 ЗМДТ размерът на дължимия туристически данък за средства за подслон и местата за настаняване на територията на Община Велинград категория 1 звезда е 0,75 лв. за нощувка.

Жалбоподателят „Светла Грашева“ ЕООД, като лице стопанисващо туристически обект хотел „Александрия“, находящ се в гр. Велинград, в който се предлагат нощувки, е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 61р, ал. 2 ЗМДТ, което следва да начисли туристически данък в определения размер съобразно категоризацията на обекта, а същият да бъде посочен отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка. Установи се, че в издадения фискален бон от 09.08.2022г. за предоставените в обекта нощувки на стойност 120,00 лв., туристическият данък не е посочен отделно в него, което е нарушение на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ.

Независимо от това обаче наказателното постановление следва да се отмени, поради допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, които са неотстраними и обуславят неговата незаконосъобразност.

Не са спазени изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 ЗАНН при описание обективните признаци от състава на нарушението, които гарантират правото на лицето да разбере обвинението и да организира защитата си своевременно.

Видно от съдържанието на двата акта не са посочени дата и място на извършване на нарушението, които реквизити следва задължително да се

съдържат в тях, защото са съществени признаци от обективната страна на нарушението. От датата на извършване на нарушението започват да текат давностния срок по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН, а мястото на извършването му определя местната компетентност на актосъставителя, за които както административонаказващият орган, така и съдът следят служебно. Липсата им поставя в невъзможност лицето, сочено за нарушител да оспори обвинението, поради съществуващата за него неяснота относно тези факти, а съдът да упражни контрол за законосъобразност.

Не може да се приеме, че този порок е преодолян чрез извършеното препращане към цитирания Протокол № 003077/09.08.2022г., съставен при проверката в стопанисвания от дружеството обект, тъй като от неговото съдържание не могат да се извлекат данни за датата и мястото на извършване на нарушението. В протокола е посочено само, че на 09.08.2022г. е извършена проверка в хотел „Александрия“, находящ се в гр. Велинград, ул. „Хан Аспарух“ № 1, че е имало заети 10 стаи за двама и че на проверяващите е предоставен фискален бон за нощувки за двама клиенти на стойност 120,00 лв. от 08.08.2022г., но не и че е констатирано извършване на каквото и да било нарушение, нито кога и къде е извършено. Ето защо и съставеният протокол не допринася за изясняване на тези факти.

В акта за установяване на нарушението и в наказателното постановление освен това не са описани достатъчно конкретно всички действия на жалбоподателя, които са част от изпълнителното деяние на вмененото му нарушение на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ. Не се сочи размерът на туристическия данък, който е следвало да бъде посочен отделно в издадения фискален бон според броя на предоставените нощувки.

На следващо място, в наказателното постановление не е посочена приложимата санкционна разпоредба на ЗМДТ, с която се определя санкция по вид и размер за извършване на нарушение на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ. В случая това е чл. 127, ал. 1 ЗМДТ, която предвижда, че при неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв. Същата обаче не фигурира в него, т. е. не е дадена правна квалификация на наказанието. Вместо това чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ е посочена едновременно като нарушена и

като санкционна разпоредба.

Разпоредбата на чл. 61р, ал. 4 ЗМДТ, предписва правилото за поведение, но не съдържа санкция за неизпълнение на това правило за поведение. Непосочването на приложимата санкционна разпоредба поставя в невъзможност жалбоподателя да узнае по кой текст от ЗМДТ му е наложена санкция в посочения размер. Така допуснатото нарушение не може да бъде отстранено в съдебна фаза чрез тълкуване на волята на административнонаказващия орган. Доколкото правомощието да налага наказания за извършени административни нарушения и да определя техния размер е от изключителната компетентност на административнонаказващия орган, волята му следва да бъде ясно изразена, а не извличана по тълкувателен път.

Липсата на посочване на наказателната разпоредба в наказателното постановление следва да се приравни на липса на наложено административно наказание. Доколкото с наказателното постановление лицето се признава за виновно в извършване на административно нарушение и му се налага предвиденото в закона наказание, т.е. следва да понесе неблагоприятните правни последици за неправомерното си поведение, липсата на наложено административно наказание води до невъзможност наказателното постановление да изпълни присъщата си наказваща функция, а това го прави безпредметно.

Административнонаказателното производство е строго формално, поради което в акта за установяване на нарушението и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва да намерят отражение всички признаци на нарушението от обективна и субективна страна, фактите срещу които лицето следва да се защитава, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Предвид че не са посочени дата, мястото на извършване на нарушението, както и санкционната норма, въз основа на която се ангажира отговорността на жалбоподателя съдът счита, че са налице основания за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. Тъй като горепосочените пороци са съществени, същите не могат да бъдат санирани в настоящото производство.

В допълнение допуснато е още едно съществено процесуално нарушение на чл. 83 от ЗАНН, тъй като на юридическото лице нарушител

неправилно е наложено наказание глоба вместо имуществена санкция.

Съгласно чл.57, ал.1, т. 7 от ЗАНН видът и размерът на наказанието са задължително съдържание на всяко наказателно постановление, тъй като санкционираното лице следва да е наясно, както с обстоятелствата, свързани с вмененото му административно нарушение, с нарушените законни разпоредби, а така и с вида и размера на наложеното му наказание. Видовете административните наказания са изчерпателно посочени в чл.13 от ЗАНН-обществено порицание, глоба, временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, а за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно останалите изброени. Тези наказания обаче се предвиждат само по отношение на нарушители, които са физическите лица, тъй като деянието, извършено от тях, следва да е извършено виновно, а вина могат да формират само физически лица. Имуществената санкция, като вид административнонаказателна санкция, се предвижда в друга разпоредба от ЗАНН - чл.83, ал.1. Налага се за обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Съществува ясно разграничение между глобата и имуществената санкция като правни термини. Глобата – като вид санкция, може да бъде наложена само на физически, но не и на юридически лица. Налагането на санкцията глоба на юридически лица в случая е недопустимо, тъй като въвежда неизясненост и спорност по отношение на това кой е извършителя и на кого е наложена санкцията. Този порок не може да се счита преодолян с посочването на правилната санкционна разпоредба, а изписването на наказанието като глоба да се приеме за техническа грешка. Неправилното посочване на вида на санкцията за извършено административно нарушение не може да бъде поправено в процеса на съдебното обжалване на порочното наказателно постановление, доколкото за въззивната съдебна инстанция не съществува правомощието да измени санкционния акт по отношение на това обстоятелство, а в административнонаказателното производство не е предвиден ред за поправка за явна фактическа грешка на издадено наказателно постановление. В случая при непосочване на санкционна разпоредба това дори е обективно невъзможно.

По изложените съображения, съдът намира, че поради допуснатите в хода на административнонаказателното производство множество съществени процесуални нарушения обжалваното наказателно постановление следва да се отмени.

При този изход на правния спор, жалбоподателят има право на разноски, съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, във вр. чл. 143, ал. 1 АПК.

Искането за заплащането им е заявено своевременно-с жалбата, а от представените по делото два договора за правна защита и съдействие, сключени между „Светла Грашева“ ЕООД и адв. С. М.-АК Пазарджик /л.25 и л.26 от делото/, се установява, че дружеството е направило разноски в размер на 400 лв. за процесуално представителство по делото, както и че същите са заплатени в брой.

Съдът като съобрази, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, че е проведено само едно открито съдебно заседание и като прецени размера на наложената санкция, счита че на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., колкото са поискани. Така определеният размер се равнява на минималния предвиден съгласно чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и не следва да бъде намаляван, въпреки заявеното в тази насока възражение.

Разноските следва да се възложат в тежест на Община Велинград.

Така мотивиран и на осн. чл. 63, ал.2, т. 1, във вр. ал.3, т. 2 ЗАНН, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22/05.10.2022г. на Заместник-кмет на Община Велинград, с което на „Светла Грашева“ ЕООД, ЕИК: 205868116, със седалище и адрес на управление с. Драгиново, ул. „Иван Вазов“ № 7, за нарушение на чл. 61р, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси е *наложена административна санкция глоба* в размер на 500,00 лв. /петстотин лева/, на основание чл. 61р, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси.

ОСЪЖДА Община Велинград, с административен адрес гр. Велинград,

ул. „Хан Аспарух“ № 35, да заплати на „Светла Грашева“ ЕООД, ЕИК: 205868116, със седалище и адрес на управление с. Драгиново, ул. „Иван Вазов“ № 7, разноси за процесуално представителство по а. н. дело 338/2022г. на Районен съд Велинград, в размер на 400,00 лв. /четиристотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Пазарджик, в 14-дневен срок от връчване на съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____